

Słońce Prawdy, Król Jasności

G D G D G

1. Słoń - ce Praw - dy, Król Jas - no - ści, już na ziem - ski zstą - pił łan;
 2. Przy - szła chwi - la ta ra - dos - na, któ - rej cze - kał ca - ły świat;
 3. A Pan złą - czy się z Koś - cio - łem, na swój Tron po - sa - dzi go:

G D G D G

co za szcze - ście dla ludz - ko - ści, przy - szedł nas wy - ba - wić Pan.
 już Kró - les - twa wscho - dzi wios - na, kwit - nać bę - dzie ty - siąc lat.
 a - by wchwa - le rzą - dziec spo - łem i u - su - nać wszel - kie zło.

D D7 G

Ty - siąc - le - cia brzask już wscho - dzi, ra - dość ze wszech sły - chać stron;
 I na - sta - nie raj na zie - mi, spra - wie - dli - wy bę - dzie Rząd;
 Śmier - ci skoń - czy się mę - czar - nia, ży - wot wiecz - ny bę - dzie znów;

1. Ty - siąc - le - cia brzask już wscho - dzi, ra - dość ze wszech sły - chać stron;
 2. I na - sta - nie raj na zie - mi, spra - wie - dli - wy bę - dzie Rząd;
 3. Śmier - ci skoń - czy się mę - czar - nia, ży - wot wiecz - ny bę - dzie znów;

G D G D G

wnet świat ca - ły się o - dro - dzi, gdy Król wstą - pi na swój tron.
 a Król z wy - brań - ca - mi Swy - mi. Wy - ko - rze - ni wszel - ki błąd.
 je - den Pas - terz i Ow - czar - nia bę - dzie we - dług Pań - skich słów.